

تأثیر شعردرمانی گروهی بر وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرینیک

* دکتر مسعود فلاحتی خشکناب^۱، دکتر فربد فدائی^۲، دکتر مسعود کریملو^۳، حمید آسایش^۴

چکیده

هدف: اسکیزوفرینیا یکی از اختلالات پیچیده روانپردازی می‌باشد. گرچه داروهای ضدروانپردازی تکیه‌گاه اصلی درمان اسکیزوفرینیا به شمار می‌روند، ولی مداخلات روانشناختی نیز در بهبود نشانه‌های بالینی مؤثر هستند. شعردرمانی نیز به عنوان یکی از این مداخلات، ممکن است در بهبود جنبه‌های روانی - اجتماعی اسکیزوفرینیا مؤثر باشد. هدف این مطالعه بررسی تأثیر شعردرمانی گروهی بر وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرینیک می‌باشد.

روش بررسی: این پژوهش یک مطالعه تجربی است. در این مطالعه تعداد ۲۹ بیمار اسکیزوفرینیک به روش مبتنی بر هدف از مرکز آموزشی درمانی روانپردازی رازی انتخاب و به صورت تصادفی تعادلی در دو گروه مداخله (۱۴ بیمار) و شاهد (۱۵ بیمار) قرار گرفتند. برای گروه مداخله ۱۲ جلسه یک ساعته شعردرمانی، هفتگاهی دو بار به مدت ۶۰ دقیقه برگزار شد. ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و مقیاس مختصر ارزیابی روانپردازی (BPRS) بودند. تجزیه و تحلیل آماری به وسیله آزمون‌های آماری تی زوجی و تی مستقل انجام شد.

یافته‌ها: نتایج تفاوت معناداری را در گروه مداخله قبل و بعد از مداخله شعردرمانی نشان داد ($P < 0.001$). این در حالی است که در گروه شاهد تفاوت معناداری بین میانگین‌های قبل و بعد وجود نداشت ($P = 0.774$). همچنین پس از شعردرمانی بین دو گروه تفاوت معناداری از لحاظ آماری وجود داشت ($P < 0.001$), در حالی که قبل از شعردرمانی گروهی، تفاوت معناداری بین گروه مداخله و شاهد وجود نداشت ($P = 0.812$).

نتیجه‌گیری: یافته‌های این مطالعه نشان داد که مداخله شعردرمانی بر بهبود وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرینیک مؤثر است.

کلید واژه‌ها: اسکیزوفرینیا / شعردرمانی / توانبخشی روانی

- ۱- دکترای آموزش پرستاری «توانبخشی روانی و روانپرستاری»، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۲- روانپرداز، دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۳- دکترای آمار حیاتی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۴- کارشناس ارشد روانپرستاری، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۶/۵/۷

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۶/۱۲/۴

*آدرس نویسنده مسئول:
تهران، اوین، بلوار دانشجو، بنی‌ست
کودکیان، دانشگاه علوم بهزیستی و
توانبخشی، گروه پرستاری
تلفن: ۰۲۱۸۰۰۳۶

E-mail:msflir@yahoo.com

مقدمه

بی شک اختلالات روانی یکی از مهمترین مسائل بهداشتی کشورهای پیشرفته و مخصوصاً در حال توسعه است. در حال حاضر ۴۰ میلیون نفر در سراسر جهان از اختلالات شدید روانی در رنج هستند و بیش از ۹۰ درصد جمعیت کشورهای در حال رشد عملاً از هیچ گونه مراقبت بهداشت روانی بهره‌ای نمی‌برند. مطالعات بیانگر این حقیقت هستند که اختلالات روانی باعث معلولیت و ناتوانی در جنبه‌های مختلف زندگی و افت عملکرد روزانه حداقل ۱۰ درصد از هر جمعیتی می‌شود(۱).

بیماریهای روانی کودکان، نوجوانان، بزرگسالان و سالمندان را مبتلا می‌کنند و هیچ مانع نژادی، قومی، جنسیتی یا اقتصادی اجتماعی برای آن شناخته نشده است. هرساله بیش از ۴۸ میلیون نفر در ایالت متحده (یک نفر از هر پنج نفر یا ۲۰ درصد) یک بیماری یا اختلال روانی قابل تشخیص دارند. نیمی از همه شهرنشیان در دوره‌هایی از زندگی‌شان یک بیماری روانی داشته‌اند، با این وجود بیشتر این افراد هرگز به دنبال درمان نرفته‌اند(۲). در بین این بیماریها اسکیزوفرنیا دارای جایگاه خاصی است، زیرا که مبتلایان به آن نیاز به مراقبت، حمایت، بسترهای و توجه بیشتری دارند(۳). بروز سالیانه اسکیزوفرنیا ۴/۲۰، ۰/۲۰، ۰/۱۰۰ در هر شیوه آن در زندگی تقریباً ۱ درصد است. این بیماری معمولاً قبل از ۲۵ سالگی شروع می‌شود و تا آخر عمر پایدار باقی می‌ماند و هیچ یک از طبقات اجتماعی از ابتلای به آن مصون نیستند(۴). در مطالعه محمدی و همکاران (۱۳۸۰) جهت بررسی همه‌گیر شناسی اختلالات روانپریشکی در ایران، شیوع انواع اختلالات روانپریشکی در این مطالعه ۱۷/۱ درصد گزارش شده است. در این مطالعه اختلالات اضطرابی و خلقی به ترتیب با ۸/۳۱ و ۴/۳۵ درصد از شایع‌ترین اختلالات روانپریشکی بودند.

شیوع اختلالات روانی^۱ در این مطالعه ۸/۸۹ درصد بوده است و میزان شیوع اختلال اسکیزوفرنیا ۰/۶ درصد ذکر شده است(۵). بنابراین، با توجه به جمعیت ۷۰ میلیونی کشور، در حال حاضر حدود ۱۴ میلیون نفر از جمعیت کشور دچار انواع خفیف تا شدید اختلالات روانی هستند و حدود ۴۲۰ هزار نفر از اسکیزوفرنیان رنج می‌برند(۶).

به طور کلی درمان‌های بیماری اسکیزوفرنیا به دو دسته عمده درمانهای زیستی و درمانهای غیر زیستی (روانی اجتماعی) تقسیم می‌شوند، درمان‌های روانی اجتماعی خود شامل آموزش مهارت‌های زندگی، رفتار درمانی، شناخت درمانی، گروه درمانی، خانواده درمانی و انواع روان‌درمانی‌ها می‌باشد(۶). گرچه داروهای آنتی سایکوتیک تکیه گاه اصلی درمان اسکیزوفرنیا به شمار می‌روند ولی پژوهش‌های ناشان می‌دهند که مداخله‌های روانی اجتماعی از جمله روان‌درمانی می‌تواند بهبودی بالینی را تقویت کنند(۴). مطالعات به طور مکرر نشان می‌دهند که بدون

دارو عود افاده مبتلا به اسکیزوفرنیا حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد در سال اول پس از تشخیص است، برای آنها که به رژیم دارویی پاییند هستند، این میزان تقریباً ۴۰ درصد است. اما زمانی که دارو درمانی با آموزش گروهی و حمایت همراه شود این میزان به ۱۵/۷ درصد کاهش می‌یابد(۷)، یکی از انواع درمانهای روان‌شناختی برای بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا، گروه درمانی است، در گروه درمانی بیماران، عموماً بر برنامه‌ها، مشکلات و روابط مربوط به زندگی واقعی تأکید می‌شود. این گروه‌ها ممکن است جهت‌های رفتاری، سایکودینامیک، بینشی و یا حمایتی داشته باشند. گروه درمانی در کاستن از نزای اجتماعی، افزایش احساس تعلق به یک جمع و بهبود حس واقعیت‌سنجی بیماران اسکیزوفرنیک مؤثر است(۴). یکی از انواع گروه درمانی، گروه‌های فعالیت درمانی^۱ می‌باشد. درمانهای فعالیتی تکنیک‌های دستی^۲، تفریحی و خلاقانه برای تسهیل تجارب شخصی و افزایش پاسخ‌های اجتماعی و عزت نفس می‌باشد. از انواع این گروه درمانی می‌توان گروه‌های شعردرمانی^۳، هنردرمانی^۴، موسیقی درمانی^۵، رقص درمانی^۶ و کتاب درمانی^۷ را نام برد(۸). شعردرمانی یک روش هنر درمانی خلاقانه است که شعر یا دیگر اشکال متون برانگیزاننده را برای دستیابی به اهداف درمانی و رشد فردی بکار می‌گیرد(۹). شعردرمانی در بخش‌هایی مانند مؤسسات بهداشت روانی، خانه‌های پرستاری^۸، مدارس و... استفاده شده است و این درمان برای کارکروهی با افراد بهنجهار یا بالینی^۹ (دارای اختلال) مانند کودکان و نوجوانان، سوء‌صرف کنندگان مواد و الکل، خانواده درمانی، بیماران مراجعه کننده به پزشکی قانونی، افراد دارای اختلالات سایکوتیک و افرادی که مورد سوءاستفاده جنسی قرار گرفته‌اند، مناسب است(۱۰).

حرفه روانپرستاری به وسیله جنبه‌هایی از مراقبت‌های پرستاری بالینی که مشتمل بر ارتباطات بین انسانی افراد و گروه‌ها و نیز سایر فعالیت‌های گوناگون می‌باشد، مشخص می‌گردد و فرسته‌هایی را برای بیماران نیز می‌گیرند. وجود می‌آورد تا بتواند واکنش‌های رفتاری ناسازگار خود را در محیطی آرام و راحت تغییر دهد. اگرچه هنر درمان‌گران آموزش دیده متخصص وجود دارند، ولی تعداد آنها بسیار کم است. پرستاران می‌توانند این گروه‌ها (گروه‌های شعردرمانی) را هدایت کنند یا از اصول خودشان برای دستیابی به ارتباطی فراتراز ارتباط کلامی با مددجویان استفاده کنند(۱۱). مطالعه گلدن در سال ۲۰۰۰ جهت تعیین تأثیر نگارش مشارکتی بر همبستگی گروه شعردرمانی(۱۰)، هوواردد رسال ۱۹۹۷ با هدف تعیین تأثیر موسیقی و شعردرمانی بر زنان و نوجوانان دارای اعتیاد به مواد(۱۲)، مطالعه

1-Psychotic	2-Activity Therapy Groups
3-Manual	4-Poetry Therapy
5-Art Therapy	6-Music Therapy
7-Dance Therapy	8-Bibliotherapy "Book Therapy"
9-Nursing Home	10-Clinical

نبودن و تکلم به زبان فارسی و نبودن در مرحله حاد بیماری بودند؛ بصورت هدفمند انتخاب شدند. همچنین بیماران در صورت مرخص شدن، بروز وضعیت حاد در روند درمانشان، غیبت مکرر و ابتلا به نوع کاتاتوئیک اسکیزوفرینیا از بین نمونه‌ها حذف می‌شدند. لازم به ذکر است در شروع کار مجوزهای لازم از مسئولین بیمارستان آخذ شد و تمامی بیماران با میل شخصی واخذ رضایت نامه‌کتبی از خانوادهایشان وارد این مطالعه شدند و قرار براین بودکه بعد از اتمام شعردرمانی در گروه مداخله، در صورت مؤثر واقع شدن مداخله، این روش برای گروه شاهد نیز اجرا شود، ولی بعد از اتمام مطالعه تمامی بیماران مرخص شده بودند. در همان ابتدای کار از بین ۳۲ بیمار اسکیزوفرینیک که جزء نمونه‌های پژوهش بودند، ۲ بیمار به علت ترجیح از بین نمونه‌ها حذف شدند. سپس ۳۰ بیمار باقیمانده به طور تصادفی تعادلی به دو گروه مداخله (۱۵ بیمار) و شاهد (۱۵ بیمار) تقسیم شدند و درنهایت به علت انصراف یکی از نمونه‌های در گروه مداخله، تعداد نمونه‌های این گروه به ۱۴ نفر کاهش یافت. پس از اینکه وضعیت روانی واحدهای پژوهش توسط ابزار مورد استفاده در پژوهش به عنوان پیش آزمون سنجیده شد، ۱۲ جلسه یک ساعته شعردرمانی، هفت‌های دو بار به مدت ۶ هفته برای گروه مداخله اجرا شد. بیماران اسکیزوفرینیک گروه مداخله و شاهد درمان‌های دارویی و غیر دارویی معمول را دریافت می‌کردند. پس از اتمام مداخله وضعیت روانی واحدهای پژوهش به عنوان پس آزمون سنجیده شد. پس از تست متغیرها با آزمون برازنده‌گی کولموگروف- اسمیرنوف، جهت مقایسه میانگین‌های قبل و بعد از تی زوجی و تی مستقل استفاده شد.

یافته‌ها

یافته‌های حاصل از تحلیل اطلاعات مربوط به خصوصیات دموگرافیک در جدول شماره ۱ آورده شده است. پس از اعمال آزمون‌های آماری تفاوت معناداری در گروه از نظر این متغیرها یافت نشد. بنابراین توزیع این متغیرها در دو گروه یکسان بود.

فلاحی خشکناب (۱۳۸۴) در بررسی تأثیر تفريح درمانی بر وضعیت روانی و رفتاری بیماران اسکیزوفرینیک (۱۳)، مطالعات فدائی (۱۳۸۱) و (۱۳۸۰) در بررسی اثرات نقاشی و فیلم‌های کمدی بر بیماران اسکیزوفرینیک (۱۴، ۱۵) و همچنین مطالعه ابراهیمی در بررسی اثر نمایش روانی بر وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرینیک همگی مؤید اثرات این روش‌ها به عنوان روش‌های غیر دارویی می‌باشد (۱۶). لذا با توجه به کمبود اطلاعات در زمینه شعردرمانی گروهی این مطالعه با هدف بررسی تأثیر شعردرمانی گروهی بر وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرینیک طراحی گردید.

روش بررسی

این پژوهش یک مطالعه تجربی از نوع پیش آزمون پس آزمون و دارای گروه کنترل می‌باشد که با انتخاب و تقسیم بیماران اسکیزوفرینیک در دو گروه مداخله و شاهد انجام گردید. ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و مقیاس مختصر ارزیابی روانپردازشکی^۱ (BPRS) بودند. مقیاس مختصر ارزیابی روانپردازشکی در سال ۱۹۶۲ توسط اروال و گراهام برای ارزیابی وضعیت روانی ساخته شد و دارای ۱۸ ماده است که برای نمره‌گذاری از مقیاس ۸ درجه‌ای استفاده می‌شود. اعتبار و پایایی آن در مطالعات مختلف از جمله اروال و همکاران (۱۹۹۷)، اروال و کلت (۱۹۷۲)، دادرس و اروال (۱۹۸۸) و میلرو وقا (۱۹۹۶) به اثبات رسیده است. در ایران نیز این مقیاس توسط براتی سده و همکاران، فرهادی و همکاران و فلاحی خشکناب بر روی تعدادی از بیماران اسکیزوفرینیک استفاده و اعتبار و روایی آن به اثبات رسیده است (۱۰).

جامعه پژوهش مطالعه حاضر کلیه بیماران اسکیزوفرینیک بستره در بخش‌های فعال مرکز آموزشی درمانی روانپردازشکی رازی در سال ۱۳۸۵ بودند که پس از بررسی و تعیین معیارهای ورود و خروج مطالعه، به بخش‌های بستره این مرکز (سینا، شفا، ابوریحان و بزرگیه) مراجعه و تعداد ۳۲ بیمار اسکیزوفرینیک مرد که دارای ویژگیهای اولین بار بستره، نداشتند بیماری جسمی، نداشتند عقب‌ماندگی ذهنی و سایر اختلالات روانی همراه از جمله اعتیاد و صرع، داشتن حداقل مدرک سیکل، کرو لال

جدول ۱ - تحلیل اطلاعات دموگرافیک در دو گروه مداخله و شاهد

متغیر دموگرافیک	گروه شاهد	گروه مداخله	مقدار احتمال
میانگین سن	۳۰/۷۸	۳۲/۲۹	۰/۶۵۷
	۹۳/۴	۹۲/۳	۰/۹۶۱
تحصیلات	۷/۷	۷/۱	۶/۷
	۶۴/۳	۷۳/۳	۶۴/۳
نوع اسکیزوفرینیا	۱۳/۳	۱۴/۳	۰/۲۶۶
	۱۳/۳	۱۴/۴	۱۳/۳

نمانه‌ها و علائم	میانگین	انحراف معیار	گروه مداخله		میانگین	انحراف معیار	گروه شاهد		آماره تی	درجه آزادی	مقدار احتمال
			میانگین	انحراف معیار			میانگین	انحراف معیار			
نگرانی در مورد وضعیت جسمانی	۳/۴۳	۱/۶۰۴	۳/۲۷	۱/۶۶۸	-۰/۲۶۶	۲۷	۰/۷۹۲	۰/۶۶۸	-۰/۲۶۶	۲۷	۰/۹۴۶
اضطراب	۴/۵۰	۱/۶۵۳	۴/۴۷	۰/۹۱۵	-۰/۰۶۸	۲۷	۰/۹۶۷	۰/۶۵۳	-۰/۰۶۸	۲۷	۰/۱۰۳
گوشه گیری هیجانی	۴/۷۹	۱/۰۰۱	۵/۴۰	۰/۹۱	۱/۶۸۶	۲۷	۰/۷۷۱	۱/۰۰۱	۰/۶۸۶	۲۷	۰/۷۷۱
بی سازمانی مفهومی	۳/۸۶	۱/۵۶۲	۴/۰۷	۱/۰۳۳	۰/۴۲۹	۲۷	۰/۵۴۲	۱/۵۶۲	۰/۴۲۹	۲۷	۰/۳۷۳
احساس گناه	۳/۷۹	۱/۴۲۴	۳/۴۷	۱/۳۵۶	-۰/۶۱۸	۲۷	۰/۳۷۳	۱/۴۲۴	-۰/۶۱۸	۲۷	۰/۱۳۹
تش	۵	۰/۷۸۴	۴/۷۳	۰/۷۹۹	-۰/۹۰۶	۲۷	۰/۰۵۱	۰/۷۸۴	-۰/۹۰۶	۲۷	۰/۰۵۱
اطوار قالبی	۳/۱۴	۰/۸۶۴	۲/۷۷	۰/۸۱۶	-۰/۱۵۲۶	۲۷	۰/۱۰۵	۰/۸۶۴	-۰/۱۵۲۶	۲۷	۰/۱۰۵
بزرگ منشی	۴	۲/۳۲	۲/۴۷	۱/۶۸۵	-۲/۰۴۷	۲۷	۰/۱۰۵	۲/۳۲	-۲/۰۴۷	۲۷	۰/۱۰۵
خلق افسرده	۴/۵۷	۱/۰۱۶	۵/۰۷	۰/۷۹۹	۱/۶۴۶	۲۷	۰/۱۰۵	۱/۰۱۶	۱/۶۴۶	۲۷	۰/۱۰۵
خصوصت ورزی	۳/۹۳	۱/۶۳۹	۳/۷۳	۰/۸۸۴	-۰/۴۰۳	۲۷	۰/۷۹	۱/۶۳۹	-۰/۴۰۳	۲۷	۰/۷۹
سوء ظن و بدینبی	۴/۲۱	۱/۶۲۶	۴/۶۰	۱/۲۴۲	۰/۷۲۱	۲۷	۰/۴۷۷	۱/۶۲۶	۰/۷۲۱	۲۷	۰/۴۷۷
رفتار توهیمی	۳/۸۶	۱/۱۶۷	۳/۹۳	۱/۱۶۳	۰/۱۷۶	۲۷	۰/۸۶۲	۱/۱۶۷	۰/۱۷۶	۲۷	۰/۰۱۹
کندی حرکتی	۳/۶۴	۰/۹۲۹	۳/۸۷	۰/۹۱۵	-۰/۶۵۳	۲۷	۰/۰۱۲	۰/۹۲۹	-۰/۶۵۳	۲۷	۰/۰۱۲
عدم همکاری	۳/۴۳	۰/۸۵۲	۴/۲۰	۰/۶۷۶	۲/۷۱۱	۲۷	۰/۷۷۶	۰/۸۵۲	۲/۷۱۱	۲۷	۰/۷۷۶
محتوای غیر طبیعی تفکر	۴/۷۹	۱/۴۷۷	۴/۶۷	۰/۶۱۷	-۰/۲۸۷	۲۷	۰/۲۵۱	۱/۴۷۷	-۰/۲۸۷	۲۷	۰/۲۵۱
عاطفه کند	۴/۵۰	۱/۴۵۴	۰	۰/۷۵۶	۱/۱۷۳	۲۷	۰/۷۵۴	۱/۴۵۴	۱/۱۷۳	۲۷	۰/۰۰۹
تهییج(برآشتنگی)	۳/۷۱	۱/۲۶۷	۳/۹۳	۱/۳۳۵	۰/۴۵۳	۲۷	۰/۱۴۱	۱/۲۶۷	۰/۴۵۳	۲۷	۰/۱۴۱
اختلال در جهت یابی	۱/۳۶	۰/۴۹۷	۲	۰/۵۱۲	۱/۵۱۰	۲۷	۰/۳۳۶	۰/۴۹۷	۰/۵۱۰	۲۷	۰/۳۳۶
شدت بیماری	۴/۷۱	۰/۴۶۹	۴/۹۳	۰/۷۰۴	۰/۹۷۹	۲۷	۰/۸۱۲	۰/۴۶۹	۰/۹۷۹	۲۷	۰/۸۱۲
بهبودی کلی	۴/۲۱	۰/۷۹۹	۴/۲۷	۰/۴۵۸	۰/۲۴	۲۷	۰/۸۱۲	۰/۷۹۹	۰/۴۵۸	۲۷	۰/۸۱۲

نمانه‌ها و علائم	میانگین	انحراف معیار	گروه مداخله		میانگین	انحراف معیار	گروه شاهد		آماره تی	درجه آزادی	مقدار احتمال
			میانگین	انحراف معیار			میانگین	انحراف معیار			
نگرانی در مورد وضعیت جسمانی	۲/۴۳	۰/۸۰۲	۳/۳۳	۱/۱۱۳	۲/۴۴۶	۲۷	۰/۰۲۱	۰/۸۰۲	۲/۴۴۶	۲۷	۰/۰۰۴
اضطراب	۲/۷۹	۰/۹۷۵	۴/۱۳	۱/۳۰۲	۳/۱۳۷	۲۷	۰/۰۰۰	۰/۹۷۵	۳/۱۳۷	۲۷	۰/۰۰۰
گوشه گیری هیجانی	۲/۴۳	۰/۶۴۶	۵	۰/۶۵۰	۱/۶۳۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۶۴۶	۱/۶۳۶	۲۷	۰/۱۳۸
بی سازمانی مفهومی	۳/۴۷	۰/۷۴۵	۲/۳۶	۰/۹۱۵	۳/۵۶۴	۲۷	۰/۰۰۰	۰/۷۴۵	۳/۵۶۴	۲۷	۰/۰۰۰
احساس گناه	۲/۱۴	۱/۱۶۷	۲/۸۰	۱/۱۴۶	۱/۵۲۹	۲۷	۰/۰۰۰	۱/۱۶۷	۱/۵۲۹	۲۷	۰/۰۰۰
تش	۲/۷۱	۰/۶۱۱	۴/۳۳	۰/۶۱۷	۷/۰۹۲	۲۷	۰/۰۰۰	۰/۶۱۱	۷/۰۹۲	۲۷	۰/۰۰۰
اطوار قالبی	۱/۴۳	۰/۵۱۴	۲/۷۳	۰/۷۹۹	۵/۱۸۹	۲۷	۰/۰۰۰	۰/۵۱۴	۵/۱۸۹	۲۷	۰/۰۰۰
بزرگ منشی	۱/۷۱	۱/۲۶۷	۲/۵۳	۱/۳۵۶	۱/۶۷۸	۲۷	۰/۱۰۵	۱/۲۶۷	۱/۶۷۸	۲۷	۰/۰۰۰
خلق افسرده	۱/۶۴	۰/۸۲۵	۴/۷۷	۰/۹۷۶	۵/۷۹۵	۲۷	۰/۰۰۰	۰/۸۲۵	۵/۷۹۵	۲۷	۰/۰۰۰
خصوصت ورزی	۱/۳۶	۰/۴۹۷	۳/۴۷	۰/۹۱۵	۵/۰۹۶	۲۷	۰/۰۰۰	۰/۴۹۷	۵/۰۹۶	۲۷	۰/۰۰۰
سوء ظن و بدینبی	۳/۵۳	۰/۴۷۹	۳/۸۷	۱/۱۸۷	۷/۲۲۵	۲۷	۰/۰۰۰	۰/۴۷۹	۷/۲۲۵	۲۷	۰/۰۰۰
رفتار توهیمی	۳/۵۳	۰/۷۶	۱/۰۰	۰/۸۳۴	۶/۸۴۹	۲۷	۰/۰۰۰	۰/۷۶	۶/۸۴۹	۲۷	۰/۰۰۰

ادامه جدول ۳ - مقایسه میانگین نمرات کسب شده از اجزای مقیاس مختصر ارزیابی روانپردازشکی گروه مداخله و شاهد بعد از شعردرمانی

ننانه‌ها و علائم	میانگین	انحراف معیار	گروه مداخله		میانگین	انحراف معیار	گروه شاهد		آماره تی	درجه آزادی	مقدار احتمال
			میانگین	انحراف معیار			میانگین	انحراف معیار			
کندی حرکتی	۲/۱۴	۰/۸۶۴	۴/۰۷	۰/۸۸۴	۵/۹۲	۰/۸۸۴	۲/۷	۰/۴۴۱	۹/۴۴۱	۲۷	۰/۰۰۰
عدم همکاری	۱/۷۹	۰/۵۷۹	۴/۱۳	۰/۷۴۳	۹/۴۴۱	۰/۷۴۳	۲/۷	۰/۰۰۰	۲/۷	۲۷	۰/۰۰۰
محتوای غیر طبیعی تفکر	۳/۲۷	۱/۰۰۸	۲/۳۶	۰/۸۸۴	۲/۵۸۸	۰/۸۸۴	۲/۷	۰/۰۰۰	۲/۰۱۰	۲۷	۰/۰۰۰
عاطفه کند	۲/۶۴	۰/۷۴۵	۵/۲۰	۰/۵۶۱	۱۰/۴۹۲	۰/۵۶۱	۲/۷	۷/۷۰۲	۱۰/۴۹۲	۲۷	۰/۰۰۰
تهییج(برآشتگی)	۱	۰/۰۰۰۱	۳/۲۷	۱/۱	۷/۷۰۲	۷/۷۰۲	۲/۷	۱/۱	۷/۷۰۲	۲۷	۰/۰۰۰
اختلال در جهت یابی	۱	۰/۰۰۰۱	۱/۷۳	۱/۵۸	۱/۷۳۵	۱/۵۸	۲/۷	۶/۰۴۹	۱/۷۳۵	۲۷	۰/۰۹۴
شدت بیماری	۲/۲۹	۰/۴۶۹	۳/۶۷	۰/۷۲۴	۷/۰۴۹	۰/۷۲۴	۲/۷	۷/۱۵۶	۷/۰۴۹	۲۷	۰/۰۰۰
بهبودی کلی	۲/۳۶	۰/۴۹۷	۳/۶۷	۰/۴۸۸	۷/۱۵۶	۰/۴۸۸	۲/۷	۷/۲۰۲	۷/۱۵۶	۲۷	۰/۰۰۰

همچنین مقایسه میانگین نمرات کسب شده از اجزای مقیاس مختصر ارزیابی روانپردازشکی قبل و بعد از شعردرمانی در گروه مداخله و شاهد(مقایسه هر یک از گروه‌ها با خودش) نشان داد که تغییرات معنی‌داری در گروه مداخله اتفاق افتاده است، این در حالی است که این تفاوت در گروه شاهد مشاهده نشد(جدول ۴).

نتایج پژوهش نشان داد که میانگین نمرات کسب شده از اجزای مقیاس مختصر ارزیابی روانپردازشکی در دو گروه قبل از شعردرمانی با هم تفاوت معنی‌داری نداشته و از لحاظ وضعیت روانی دو گروه مشابه بوده‌اند(جدول ۲). ولی میانگین این نمرات بعد از شعردرمانی در دو گروه از نظر آماری با یکدیگر تفاوت داشت، بدین معنی که شعردرمانی در گروه مداخله تأثیر داشته و سبب بهبود وضعیت روانی این گروه شده است(جدول ۳).

ننانه‌ها و علائم	میانگین بعد از مداخله	میانگین قبل از مداخله	گروه مداخله (n=۱۵)		میانگین بعد از مداخله	میانگین قبل از مداخله	گروه شاهد (n=۱۴)		آماره تی	درجه آزادی	مقدار احتمال
			میانگین	انحراف معیار			میانگین	انحراف معیار			
نگرانی در مورد وضعیت جسمانی	۳/۴۳	۲/۴۳	۰/۰۳۳	۳/۲۷	۳/۲۳	۰/۰۳۳	۰/۸۶۲	۲/۳۳	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
اضطراب	۴/۵۰	۲/۷۹	۰/۰۰۱	۴/۴۷	۴/۱۳	۰/۰۰۱	۰/۳۱۱	۴/۱۳	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
گوشه گیری هیجانی	۴/۷۹	۲/۴۳	۰/۰۰۰	۵/۴۰	۵	۰/۰۰۰	۰/۱۶۴	۵	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
بی‌سازمانی مفهومی	۳/۸۶	۲/۳۶	۰/۰۰۱	۴/۰۷	۳/۴۷	۰/۰۰۱	۰/۰۵۷	۴/۰۷	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
احساس گناه	۳/۷۹	۲/۱۴	۰/۰۰۱	۳/۴۷	۲/۸۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۵	۲/۸۰	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
تنش	۵	۲/۷۱	۰/۰۰۰	۴/۷۳	۴/۲۳	۰/۰۰۰	۰/۰۸۱	۴/۲۳	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
اطوار قالبی	۳/۱۴	۱/۴۳	۰/۰۰۰	۲/۶۷	۲/۷۳	۰/۰۰۰	۰/۷۷۲	۲/۷۳	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
بزرگ منشی	۴	۱/۷۱	۰/۰۰۲	۲/۴۷	۲/۵۳	۰/۰۰۲	۰/۰۸۸	۲/۴۷	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
خلق افسرده	۴/۵۷	۲/۷۱	۰/۰۰۰	۵/۰۷	۴/۶۷	۰/۰۰۰	۰/۱۸	۴/۶۷	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
خصوصیت ورزی	۳/۹۳	۱/۶۴	۰/۰۰۰	۳/۷۳	۳/۴۷	۰/۰۰۰	۰/۴۳۸	۳/۷۳	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
سوء ظن و بدینبینی	۴/۲۱	۱/۳۶	۰/۰۰۰	۴/۶۰	۳/۸۷	۰/۰۰۰	۰/۰۵۲	۴/۶۰	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
رفتار توهی	۳/۸۶	۱/۵۰	۰/۰۰۰	۳/۹۳	۳/۵۳	۰/۰۰۰	۰/۲۵۱	۳/۹۳	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
کندی حرکتی	۳/۷۶	۲/۱۴	۰/۰۰۰	۳/۸۷	۴/۰۷	۰/۰۰۰	۰/۵۶۳	۴/۰۷	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
عدم همکاری	۳/۴۳	۱/۷۹	۰/۰۰۰	۴/۲۰	۴/۱۳	۰/۰۰۰	۰/۷۹۲	۴/۱۳	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
محتوای غیر طبیعی تفکر	۴/۷۹	۲/۳۶	۰/۰۰۰	۴/۶۷	۳/۲۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰۲	۴/۶۷	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
عاطفه کند	۴/۵۰	۲/۶۴	۰/۰۰۰	۵	۰/۲۰	۰/۰۰۰	۰/۳۸۸	۰/۲۰	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
تهییج(برآشتگی)	۳/۷۱	۱	۰/۰۰۰	۳/۹۳	۳/۲۷	۰/۰۰۰	۰/۰۸۱	۳/۹۳	۰/۰۰۰	۲۷	۰/۰۰۰
اختلال در جهت یابی	۱/۳۶	۱	۰/۰۱۹	۲	۱/۷۳	۰/۰۱۹	۰/۴۱	۱/۷۳	۱/۷۳	۲۷	۰/۰۰۰
شدت بیماری	۴/۷۱	۲/۲۹	۰/۰۰۰	۴/۹۳	۳/۷۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰۲	۴/۹۳	۳/۷۷	۲۷	۰/۰۰۰
بهبودی کلی	۴/۲۱	۲/۳۶	۰/۰۰۰	۴/۲۹	۴/۲۱	۰/۰۰۰	۰/۷۷۴	۴/۲۹	۴/۲۱	۲۷	۰/۰۰۰

بحث

بطور کلی درمانهای غیر ارگانیک در بیماران مختلف می‌تواند تأثیر درمانی داشته باشد. فعالیت‌های درمانی مربوط به خلاقیت‌های هنری از جمله شعر، موسیقی، رقص و تفریح درمانی می‌تواند به عنوان هنر درمانی جایگاهی را در توان بخشی روانی داشته باشد. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که میانگین نمرات کسب شده از اجزای مقیاس مختصر ارزیابی روانپژوهشکی (وضعیت روانی) در گروه مداخله بعد از شعردرمانی تفاوت معناداری با قبل از مداخله دارد. همچنین تفاوت معناداری بین میانگین‌های این نمرات در گروه مداخله و شاهد بعد از شعردرمانی مشاهده شد. از آنجایی که سایر درمان‌ها در دو گروه یکسان بوده است، می‌توان گفت این تفاوت در اثر مداخله شعردرمانی ایجاد شده است. در این رابطه در مطالعه هوارد (۱۹۹۷) که با هدف تعیین تأثیر موسیقی و شعردرمانی بر زنان و نوجوانان دارای اعتیاد به مواد انجام شد نشان داده شد که این مداخله بر رفتارهای وظیفه‌ای مؤثر بوده است (۱۲). همچنین گلدن در سال ۲۰۰۰ نشان داد که شعردرمانی به صورت نگارش مشارکتی همبستگی گروهی را افزایش می‌دهد و از این طریق اثر درمانی اعمال می‌کند (۱۰). فلاحتی (۱۳۸۴) در مطالعه‌ای با عنوان بررسی تأثیر تفریح درمانی گروهی بر علائم روانی و رفتاری بیماران اسکیزوفرنیک نشان داد این مداخله در بهبود وضعیت روانی و رفتاری این بیماران اثر مثبت داشته است (۱۳). فدائی (۱۳۸۰ و ۱۳۸۱) در مطالعات خود مبنی بر تأثیر

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که شعردرمانی گروهی به عنوان یکی از شیوه‌های هنر درمانی بر وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرنیک تأثیر مثبت داشته و می‌تواند در بهبود علائم آنها مؤثر باشد. البته یکی از محدودیتهای تحقیق حاضر استفاده از نمونه‌های در دسترس است که قابلیت تعمیم نتایج را می‌کاهد.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از مسئولین مرکز آموزشی درمانی روانپژوهشکی رازی، همکاران کادر پرستاری، روانشناسی، روانپژوهشکی و سایر عزیزانی که ما در این پژوهش یاری دادند تشکر و قدردانی می‌نماییم.

منابع:

- 1- شاملو، س. بهداشت روانی. تهران. انتشارات رشد. ۱۳۸۲.
- 2- Allender JA, Spradley BW. Community health nursing promoting and protecting the public's health. Sixth edition. Lippincott Williams & Wilkins. Philadelphia. Baltimore. New York. 2005; 5-91.
- 3- فلاحتی، م. و همکاران. طراحی مدل پرستاری توانبخشی روانی چند بعدی در مراقبت از بیماران اسکیزوفرنیک. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی شهید صدوقی یزد. پاییز ۱۳۸۱. سال دهم. ضمیمه شماره سوم. ص ۳۹-۴۶
- 4- کاپلان و سادوک. خلاصه روانپژوهشکی (علوم رفتاری و روانپژوهشکی) ترجمه رفیعی. ح. و همکاران. تهران چاپ ارجمند. سال ۱۳۸۳. ص ۶۸-۱۳.
- 5- محمدی، م.ر. امینی، ه. ملک افضلی، ح. نقوی، ح.ر. پوراعتماد، ح.ر. باقری بزدی، س.ع. و همکاران. همه‌گیری شناسی اختلالات روانپژوهشکی در ایران، مجله حکیم، سال ۱۳۸۰. شماره ۶(۱). ص ۵۵-۶۵
- 6- قائم مقام فراهانی، ض. خذابخشی کولاوی، آ. برانی سده، ف. درمان و توانبخشی اسکیزوفرنیا. راهنمای خانواده‌ها و مراقبان. تهران. انتشارات رشد. ۱۳۸۵. ص ۲-۲۹
- 7- Stuart GW, Laraia MT. Principles and practice of psychiatric nursing. 8th edition. Mosby 2004; pp: 859
- 8- Kneisl CR, Wilson HS, Trigoboff E. contemporary psychiatric mental health nursing. Pearson. Prentice Hall 2004; pp: 695-697
- 9- Mazza N. Poetry therapy theory and practice. New York and Hove Brunner - Routledge, 2003; pp: 17-18
- 10- Golden KM. The use of collaborative writing to enhance cohesion in poetry therapy groups. Journal of poetry therapy 2003; 13(3): 125-137
- 11- رضوی‌کیا، م. بررسی تأثیر گروه درمانی آموزشی بر میزان اعتماد به نفس و مهارت‌های مراقبت از خود در بیماران اسکیزوفرنیک میان بستری در مرکز آموزشی و درمانی روانپژوهشکی رازی. پایان‌نامه. کارشناسی ارشد پرستاری. دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی. ۱۳۸۰-۸۱.
- 12- Howard A.A. The effect of music and poetry therapy on treatment of woman and adolescent with chemical addiction, journal of poetry therapy 1997; 11(12): 81-102
- 13- فلاحتی خشکناب، م. بررسی تأثیر تفریح درمانی بر وضعیت روانی و رفتاری بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا. فصلنامه علمی - پژوهشی توانبخشی، سال هفتم، تابستان ۱۳۸۵، شماره ۲۵، ۲۰-۲۶
- 14- فدائی، ف. جم نژاد، م. مزنیانی، ر. کاربرد نقاشی برای کاهش اضطراب بیماران اسکیزوفرنیک. فصلنامه علمی - پژوهشی توانبخشی. سال ۳. شماره ۱۰. پاییز ۱۳۸۲. ص ۶-۱۱
- 15- فدائی، ف. پورضا، م. هاشمیان، ک. تأثیر فیلم‌های کمدی در کاهش افسردگی بیماران اسکیزوفرنیک. فصلنامه علمی - پژوهشی توانبخشی. سال ۵. شماره ۱۷ و ۱۶. بهار و تابستان ۱۳۸۳. ص ۱۲-۱۵
- 16- ابراهیمی بلیل، ف. تأثیر اجرای نمایش روانی گروهی بر وضعیت روانی بیماران روانی میان زن بستری در مرکز آموزشی درمانی روانپژوهشکی رازی. پایان‌نامه. کارشناس ارشد پرستاری. دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی. ۱۳۸۵.